TTK HÜKÜMLERİ ÇERÇEVESİNDE İŞLETME ADININ TEK BAŞINA DEVRİ(*)

Dr. Öğr. Üyesi **Hakan YILDIRIM**(**)

Öz

Ticari işletmenin malvarlığına dahil bir fikri mülkiyet hakkı olan işletme adı, "*işletme sahibi ile ilgili olmaksızın doğrudan doğruya işletmeyi tanıtmak ve benzer işletmelerden ayırt etmek için kullanılan*" addır (6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu [TTK] m.53). İşletme adı hakkında uygulanacak hükümleri gösteren TTK m.53'te ticaret unvanının işletmeden ayrı olarak devrini yasaklayan TTK m.49/1'e atıf yapılmadığı için, işletme adının tek başına devredilip devredilemeyeceği hususu öğretide tartışmalıdır. Bir görüşe göre, TTK m.49/1'e doğrudan atıf yapılmadığından işletme adının ticari işletmeden ayrı olarak devredilmesi mümkündür. İkinci görüş ise, işletmeyi tanıtmak ve diğer işletmelerden ayırt etmek için kullanılan, dolayısıyla işletmeyle arasında sıkı bir bağ olan işletme adının işletmeden ayrı olarak devredilemeyeceğini ileri sürmüştür. Çalışmamızda işletme adının ticari işletmeden ayrı olarak devri hususu, öğreti görüşleri ve yargı kararları ışığında incelenmiş ve devir yasağına ilişkin ayrılığın, ticaret unvanı ile işletme adı arasındaki nitelik farkından geldiği, kanun koyucunun TTK m.53'te TTK m.49/1'e atıf yapmayarak, iradesinin işletme adının işletmeden ayrı olarak devredilebileceği yönünde olduğunu açıkça ortaya koyduğu gerekçeleriyle işletme adının tek başına devredilebileceği sonucuna varılmıştır. Böylece işletme sahibinin, markaya benzer biçimde, müşteriler nezdinde iyi bir izlenim bırakan işletme adını devrederek iyi bir kazanç elde etmesinin mümkün olduğu, dolayısıyla yalnızca işletmeye bağlı bir değer olmayan işletme adının tek başına devrinde korunmaya değer bir menfaatinin bulunduğu ifade edilmiştir. Çalışmamızda ayrıca, ticaret unvanının aynı zamanda işletme adı olarak kullanılması halinde işletme adının tek başına devir hali ele alınmış, bu hâlde devralanın, tanıtma işaretini unvandan bağımsız bir şekilde işletme adı olarak kullanacağı için tek başına devrin mümkün olduğu savunulmuştur.

Anahtar Kelimeler

İşletme Adı, Ticaret Unvanı, Ticari İşletme, Tek Başına, Ayırt Etmek.

1982 HUKUK FAKÜLTESİ

(*) Makalenin Dergiye Geliş Tarihi: 23.09.2025 - Makalenin Kabul Edildiği Tarih: 02.04.2026
DOI: 10.54704/akdhfd.1789374

(**) Balıkesir Üniversitesi, Hukuk Fakültesi, Ticaret Hukuku Anabilim Dalı, Balıkesir - Türkiye
E-posta: hakan.yildirim@balikesir.edu.tr
Orcid: 0000-0001-9483-0475

"This article is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License (CC BY-NC 4.0)"

INDEPENDENT TRANSFER OF THE BUSINESS NAME

Abstract

The business name, which constitutes an intellectual property right within the assets of a commercial enterprise, is defined as "*the name used directly to identify the enterprise and distinguish it from similar enterprises, irrespective of the owner of the enterprise*" (The Turkish Commercial Code [TCC] No. 6102 Article 53). Since TCC Article 53, which regulates the provisions applicable to the business name, does not refer to TCC Article 49/1, which prohibits the transfer of a trade name independently of the enterprise, the question of whether a business name may be transferred separately has been subject to doctrinal debate. According to one view, as there is no direct reference to TCC Article 49/1, the transfer of a business name independently of the commercial enterprise is possible. The opposing view, however, argues that since the business name is used to identify the enterprise and distinguish it from others, thereby establishing a close connection with the enterprise, it cannot be transferred separately. This study examines the issue of transferring a business name independently of the commercial enterprise in light of doctrinal opinions and judicial decisions. It concludes that the divergence regarding the prohibition of transfer stems from the difference in nature between the trade name and the business name, and that by refraining from referring to Article 49(1) in Article 53, the legislator clearly demonstrated its intention to allow the independent transfer of business names. Accordingly, it is argued that an enterprise owner may generate substantial profit by transferring a business name that, similar to a trademark, leaves a favorable impression on customers, and that there exists a protectable interest in its independent transfer as a value not exclusively tied to the enterprise. The study further addresses the scenario where a trade name is simultaneously used as a business name, and maintains that in such a case, the independent transfer of the business name should still be possible, as the transferee would use the identification mark as a business name independently of the trade name.

Keywords

Business Name, Trade Name, Commercial Enterprise, Independently, Distinction.

Extended Summary

A business name is a sign of identification used directly to promote the enterprise and to distinguish it from similar ones, irrespective of the enterprise owner. Closely linked to the enterprise, the business name serves as a means of recognition in the market and has evolved into a symbol of quality, functioning as an advertising tool. It is classified as an intellectual property right within the assets of the enterprise. Although its use is not compulsory, it is highly common. Similar to trademarks, an enterprise owner may achieve significant economic gain by transferring a business name that has left a favourable impression on customers. The Turkish Commercial Code [TCC] No. 6102 Article 49 prohibits the transfer of a trade name independently of the enterprise. Since TCC Article 53, which sets out the provisions applicable to business names, does not refer to Article 49/1, it may be argued that the business name can be transferred independently. Nevertheless, many scholars have asserted that the business name is as closely tied to the enterprise as the trade name, and that its separate transfer would create confusion, possibly misleading third parties into believing that the enterprise itself had also been transferred. Such an outcome, they contend, would be incompatible with the function and purpose of the business name. Hence, they argue that extending the prohibition applicable to the trade name to the business name would better suit the nature of the matter. In an earlier decision (27 October 1970, E. 1574 / K. 3909 [docket no. / decision no.]), the Court of Cassation held that the business name cannot be transferred unless the enterprise itself is transferred. This study explores whether the business name can be transferred independently, considering doctrinal views and case law, thereby contributing to a clearer understanding of the issue. In our opinion, a business name may indeed be transferred separately. By refraining from referring to TCC Article 49/1 in Article 53, the legislator has clearly demonstrated its intention that a business name may be transferred independently. The same legislative choice existed under the abrogated Turkish Commercial Code (ETCC) No. 6762. The distinction arises from the difference in nature between the trade name and the business name. It is appropriate that the legislator has not prohibited the independent transfer of the business name, which designates the commercial enterprise as an asset independent of the trader, thereby carrying economic value not tied to any individual, and is often more widely recognised by third parties dealing with the enterprise than the trade name and therefore exerts a more direct influence on customers. Therefore, traders or artisans may

generate revenue by transferring a prestigious business name. Thus, it can be argued that the trader or artisan has a protectable interest in the independent transfer of the business name, which is not a value tied solely to the enterprise. It should also be noted that the argument suggesting that a business name cannot be transferred separately due to its close connection with the enterprise is unconvincing. Indeed, pursuant to TCC Article 11/3, unless otherwise agreed in the transfer contract, the business name is included in the transfer of the enterprise. However, it is possible to exclude it explicitly. Accordingly, whether an asset is closely linked to the enterprise is not decisive in assessing its transferability. As per TCC Article 11/3, if the business name may be excluded when transferring the enterprise, it follows that a trader or artisan may also transfer the business name separately. Moreover, the concern that the independent transfer of the business name may cause confusion or create the false impression that the enterprise itself has also been transferred cannot justify a prohibition. In light of today's technological developments, particularly the opportunities offered by electronic environments, the likelihood of such misperceptions is minimal. Even if such a risk existed, it should not prevent the independent transfer of the business name, since similar perceptions may also arise in transfers of other assets belonging to the enterprise, such as immovable property or other intellectual property rights. Therefore, the fact that otherwise a perception might arise as to whether the enterprise itself has been transferred should not prevent the transfer of the enterprise as a whole, which consists of numerous assets, or the transfer of its assets individually. It is also possible for the trade name to be used simultaneously as the business name. In our opinion, even in such a case, the business name may be transferred independently of the enterprise, since the transferee would then use the sign of designation as a business name independently from the trade name.

GİRİŞ

Türk Ticaret Kanunu (TTK) m.53 hükmü uyarınca işletme adı, işletme sahibi ile ilgili olmaksızın doğrudan doğruya işletmeyi tanıtmak ve benzer işletmelerden ayırt etmek için kullanılan ad olarak tanımlanabilir. Bu anlamda işletme adı, tacire değil işletmelere yönelik ayırt ediciliği sağlamayı amaçlar[1]. Bu sebeple uygulamada işletme adının seçiminde, çoğunlukla, fiilen faaliyette bulunulan sektöre[2] yönelik ifadelere yer verilir[3].

Ticaret unvanın aksine tacirler işletme adı seçip kullanmak zorunda değildir[4]. Yine esnaf da işletme adı kullanabilir (TTK m.15). İşletme adının kullanılması durumunda, tacirler için ticaret siciline; esnaf için ise esnaf ve sanatkârlar siciline tescil[5] edilmelidir (TTK m.53). Her iki sicile de tescil kurucu değil açıklayıcı etkiye sahiptir.

Birden çok işletmenin bulunması halinde, her biri için ayrı ayrı işletme adı seçilebileceği gibi[6], seçilen tek işletme adının tüm işletmeler için kullanılması da mümkündür[7]. Ticaret unvanından farklı olarak, TTK'da işletme adının nasıl

---

1 Karsten Schmidt (Redakteur), *Münchener Kommentar zum Handelsgesetzbuch: Band 1 §§1-104a* (München: Verlag C.H. Beck, 2025), MüKoHGB/Heidinger HGB §17, Rn. 36; Hartmut Oetker (Herausgeber)/ Schlingloff, *Handelsgesetzbuch Kommentar* (München: Verlag C.H. Beck, 2024), HGB §17, Rn. 7; Martin Häublein, Roland Hoffmann-Theinert und Jens Poll (Herausgeber), *Beck'sche Online-Kommentare (BeckOK) HGB*, 47. Edition, Stand: 01.07.2025 (München: Verlag C.H. Beck, 2025), HGB/Bömeke §17, Rn. 35; Ingo Koller, Peter Kindler, Klaus-Dieter Drüen, Stefan Huber, Peter Stelmaszczyk und Nina Bach, *Handelsgesetzbuch Kommentar* (München: Verlag C.H. Beck, 2023), Roth/Stelmaszczyk HGB §17, Rn. 8.

2 Turkuaz Eczanesi, Divan Oteli, Derya Pastanesi, Oskar Sineması, Karakaş Giyim, Yıldız Lokantası gibi.

3 İşletme adının işletmenin faaliyetine ne kadar yakın ise ekonomik değerinin o kadar yüksek olacağı, böylece tüketicinin işletme adı sayesinde işletmenin sunduğu mallar ve hizmetler hakkında anında fikir edinebileceği yönünde bkz. Eike Ullmann, "Die Verwendung von Marke, Geschäftsbezeichnung und Firma im geschäftlichen Verkehr, insbesondere des Franchising", *Neue Juristische Wochenschrift (NJW)*, Heft 19 (1994), 1256.

4 TTK m.18/1 ve m.39/1 hükümleri uyarınca, tacirler ticaret unvanını seçip kullanmak zorundadır.

5 Esnaf ve Sanatkârlar Sicili Yönetmeliği (R.G. Tarihi: 14.02.2018; Sayısı: 30625) m.26/1, b gereğince, esnaf ve sanatkârın; varsa işletme adı, sicile tescili zorunlu olan hususlardandır.

6 Tacirin işletmesi için birden fazla işletme adı kullanabileceği yönünde bkz. MüKoHGB/Heidinger HGB §17, Rn. 35.

7 MüKoHGB/Heidinger HGB §17, Rn. Rn. 36: Gürkan Ormancı, "Türk Hukuku Kapsamında İşletme Adının Haksız Rekabet Hükümleri Uyarınca Korunması", *Ticaret ve Fikri Mülkiyet Hukuku Dergisi*, C. 6, S. 1 (Haziran 2020), 110. İşletme adının aynı zamanda ticaret unvanında yer alması da mümkündür. Örneğin "*Tuğba Kuruyemiş San. Tic. Ltd. Şti.*" şirketin ticaret unvanıdır. İşletme adı ise "*Tuğba Kuruyemiş*"tir. Burada işletme adı, aynı zamanda ticaret unvanının ayırt edici parçasıdır. Diğer bir anlatımla işletme adı, ticaret unvanının bir eki olarak sicile tescil edilmiştir. Örnek için bkz. Tamer Bozkurt, *Ticarî İşletme Hukuku* (Ankara: Yetkin Yayınları, 2023), 334. İşletme adının ticaret unvanının bir parçası olabileceği veya tacir tarafından ticaret unvanı ile birlikte kullanılabileceği yönünde bkz. Oetker/Schlingloff HGB §17, Rn. 7. İşletme adının bağımsız olarak değil de ticaret unvanının eki olarak tescil edilebileceği, bu durumda ticaret unvanına ilişkin hükümlerin uygulanacağı yönünde bkz. Yaşar Karayalçın, *Ticaret Hukuku I. Giriş-Ticari İşletme* (Ankara: Güzel İstanbul Matbaası, 1968), 398; Halil Arslanlı, *Kara Ticareti Hukuku Dersleri Umumî Hükümler* (İstanbul: Fakülteler Matbaası, 1960),

oluşturulacağına ilişkin özel bir hüküm bulunmamaktadır. Bu anlamda kamu düzenine ve ahlaka aykırı olmaması ve üçüncü kişilerde yanlış izlenim yaratacak nitelik taşımaması şartıyla işletme adı serbestçe belirlenebilir (TTK m.53, m.38/2, m.32/3). Kuşkusuz bu belirlemede, işletmeyi tanıtma ve benzer işletmelerden ayırt etme işlevi dikkate alınır.

Usulen tescil ve ilan edilmiş[8] olan işletme adını kullanma hakkı sadece sahibine aittir (TTK m.53, m.50). O hâlde işletme adını tescil ettiren kişi, kullanmak konusunda Türkiye genelinde, işletme adı sahibi için zarar görme veya zarar tehlikesi gibi şartlar aranmaksızın tekel hakkına sahiptir. Dolayısıyla tescili istenen işleme adının, Türkiye'nin herhangi bir sicil dairesinde daha önce tescil edilmiş bulunan diğer bir işletme adı ile karışıklık yaratacak vasıfta olması durumunda ayırt edici ekin yapılması zorunludur (TTK m.53, m.45).

TTK m.11/3 gereğince, ticari işletme, içerdiği malvarlığı unsurlarının devri için zorunlu tasarruf işlemlerinin ayrı ayrı yapılmasına gerek olmaksızın bir bütün hâlinde devredilebilir ve diğer hukuki işlemlere konu olabilir. Ticari işletme devredildiğinde, aksi sözleşmede açıkça kararlaştırılmamışsa, fikri mülkiyet hakları içinde yer alan ticaret unvanı ve işletme adı da devrin kapsamında yer alır[9].

Bununla birlikte taraflar devir sözleşmesinde münferit bazı unsurları devrin kapsamı dışında tutabilirler. Nitekim Ticaret Sicili Yönetmeliği[10] (TSY) m.133/2'de, yazılı şekilde yapılacak devir sözleşmesinde yer alacak hususlar belirtilmiştir. Maddenin b bendinde "*ticari işletmenin sözleşme dışında bırakılan unsurları*" yer almaktadır. Dolayısıyla sözleşmede aksi açıkça belirtilmek kaydıyla ticaret unvanının[11] ve işletme adının devir dışında tutulması mümkündür.

79, dn. 3; Ali Bozer ve Celal Göle, *Ticarî İşletme Hukuku* (Ankara: Banka ve Ticaret Hukuku Araştırma Enstitüsü Yayınları, 2023), 232; Sait Kemal Mimaroğlu, *Ticaret Hukuku, Birinci Cilt - İşletme Hukuku* (Ankara: Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Yayınları, 1970), 278. İşletme adının ticaret unvanının içinde yer alması halinde, bu unvanın devrinde işletme adının unvandan ayrılmasının böylece işletme adı devredilmeksizin unvan ve işletmenin devrinin mümkün olduğu yönünde bkz. Gönen Eriş, *Açıklamalı-İçtihatlı 6335-6552-6728 Sayılı Kanunlarla Güncellenmiş TTK Hükümlerine Göre Ticari İşletme ve Şirketler*, *C - I* (Ankara: Seçkin Yayıncılık, 2017), 978. Kanaatimizce unvan içinde yer alan işletme adının çıkartılması halinde unvan ayırt edici niteliğini kaybediyor ise, örneğin başka bir unvan ile aynı veya benzer duruma geliyorsa, devir öncesinde başka bir ayırt edici ekin ilave edilmesi gerekir.

8 TTK m.35/3 hükmü gereğince, "*tescil edilen hususlar, kanun veya Kanunun 26 ncı maddesine göre çıkarılacak yönetmelikte aksine bir hüküm bulunmadıkça ilan olunur*". İşletme adı için ilan yapılmayacağına dair bir düzenleme olmadığından, tescil edilen işletme adları ilan olunur.

9 *Tekinalp*, işletme adının fikrî nitelik taşımadığını, yalnızca ayırt edici vasfa sahip olduğunu belirtmiştir (Tekinalp, Fikrî Mülkiyet Hukuku, 20-21). *Dural* ve *Sarı*'ya göre ise kişilerin yaratıcı uğraşları sonucu zekâsı, düşüncesi veya hisleri vasıtasıyla ortaya çıkardıkları ürünlere fikri ürünler denilir. İşletme adı bir fikrî üründür (Dural ve Sarı, *Temel Kavramlar*, s. 137). Aynı yönde bkz. Ormancı, *Haksız Rekabet*, 109. Kanaatimizce de işletme adı, insan zihninin yaratımı ile oluşan, yani fikrî bir çaba sonucu ortaya çıkan ürün olduğundan fikrî ürün niteliğini haizdir.

10 R.G. Tarihi: 27.01.2013; Sayısı: 28541.

11 TTK m.11/3'teki bu hüküm, tekrar niteliğinde olacak şekilde ticaret unvanı için TTK m.49/2'de, bir işletmenin devrinin, aksi açıkça kabul edilmiş olmadıkça, unvanın da devri sonucunu doğurduğu şeklinde belirtilmiştir.

TTK m.49/1 hükmü gereğince, ticaret unvanı işletmeden ayrı olarak devredilemez. Buna karşın işletme adının ticari işletmeden ayrı olarak devredilip devredilemeyeceği hususu tartışmalıdır. Zira işletme adı hakkında uygulanacak hükümleri gösteren TTK m.53'te TTK m.49/1'e atıf yapılmamıştır. 6762 sayılı mülga Türk Ticaret Kanunu (ETTK) döneminde de m.55'te, ETTK m.51'e atıf yapılmamıştı. Nitekim öğretide, açıkça yasaklanmadığından ve TTK m.49/1'e atıf yapılmadığından işletme adının ayrı olarak devrinin mümkün olduğu savunulmakla birlikte TTK m.49/1'e atıf yapılmaması sebebiyle işletme adının işletmeden ayrı olarak devredilebileceği sonucuna varmanın güç olduğu, aksi halde bazı karışıklıklara ve üçüncü kişilerin aldanmasına sebep olunabileceği de ileri sürülmüştür[12]. Çalışmada işletme adının işletmeden ayrı olarak devredilip devredilemeyeceği hususu, öğretideki görüşler dikkate alınarak ele alınmıştır.

I. İŞLETME ADININ TEK BAŞINA DEVRİNDE ÖĞRETİNİN VE UYGULAMANIN YAKLAŞIMI

İşletme adının işletmeden ayrı olarak devrine yönelik tartışmanın temelinde TTK m.53'te, ticaret unvanının işletmeden ayrı olarak devrini yasaklayan TTK m.49/1'e atıf yapılmaması yer almaktadır. Öğretideki bir görüşe göre, TTK m.53'te atıf yapılmaması sebebiyle işletme adı, işletmeden ayrı olarak devredilebilir[13]. Bu görüşü savunan yazarların bir kısmı, ilk bakışta işletme adının tek

[12] TTK m.53'te TTK m.49'a atıf olmadığı için işletme adının tek başına devri mümkün olmakla birlikte, bu durumun uyuşmazlıklara neden olabileceği, çünkü işletme ile işletme adı arasında sıkı bir ilişkinin olduğu, işletmenin devrinde işletme adının hariç tutulmasının ve bir başkasına devredilmesinin bazı karışıklıklara ve müşterilerin aldanmasına neden olabileceği yönünde bkz. Eriş, *Ticari İşletme ve Şirketler*, 978.

[13] Bu yönde bkz. Sabih Arkan, *Ticari İşletme Hukuku* (Ankara: Banka ve Ticaret Hukuku Araştırma Enstitüsü Yayınları, 2017), 284; Karayalçın, *Ticari İşletme*, 401; Reha Poroy ve Hamdi Yasaman, *Ticari İşletme Hukuku* (Ankara: Seçkin Yayıncılık, 2024), 533; Mehmet Bahtiyar, *Ticari İşletme Hukuku* (İstanbul: Beta Yayınevi 2023), 145; Arslanlı, *Kara Ticareti Hukuku*, 79; Oruç Hami Şener, *Ticari İşletme Hukuku Ders Kitabı* (Ankara: Seçkin Yayıncılık, 2025), 409; Mehmet Helvacı, Hüseyin Ülgen, Abuzer Kendigelen, Arslan Kaya ve N. Füsun Nomer Ertan, *Ticari İşletme Hukuku* (İstanbul: On İki Levha Yayıncılık, 2015), 432; Fahiman Tekil, *Ticari İşletme Hukuku* (İstanbul: Bilmen Basım ve Yayınevi, 1990), 167; Ünal Tekinalp, *Fikrî Mülkiyet Hukuku* (İstanbul: Vedat Kitapçılık, 2012), 24; İsmail Kayar, *Ticari İşletme Hukuku* (Ankara: Seçkin Yayıncılık, 2022), 238 ve 238, dn. 20; Orhan Sekmen, "Marka, Ticaret Unvanı ve İşletme Adı İhtilafların'da İltibas", *Galatasaray Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, C. 23, Cumhuriyet'in 100. Yılı Özel Sayısı (Kasım 2024), 153; Gürkan Ormancı, *Hukuki Açıdan İşletme Adı ve İşletme Adının Korunması* (Ankara: Adalet Yayınevi, 2021), 95. İşletme adının işletmeden ayrı olarak devri yasaklanmadığından münferiden rehninin haliyle 6750 sayılı Ticari İşlemlerde Taşınır Rehni Kanunu (TİTRK) uyarınca üzerinde rehin tesis edilmesinin mümkün olduğu (TİTRK m.5/1, k), borçlunun borcunu süresinde ifa etmemesi halinde rehin alacaklısının işletme adı üzerinde lisans hakkı tesis ederek alacağını tahsil edebileceği yönünde bkz. Hazalcan Yurtman, *6750 Sayılı Ticari İşlemlerde Taşınır Rehni Kanunu Uyarınca Temerrüt Sonrası Haklar* (İstanbul: On İki Levha Yayıncılık, 2021), 171. Ticaret unvanın aksine işletme adının devredilebileceği yönünde bkz. Daniel Agten, *Der Schutz von Unternehmenskennzeichen bei Kollisionen mit anderen Unternehmens- und Waren- oder Dienstleistungskennzeichen in der Schweiz, 3. Kapitel: Unternehmenskennzeichen / §3 Der Handelsname als nicht registriertes Unternehmenskennzeichen* (Bern: Stämpfli Verlag AG, 2011), 55.

başına devrinin yadırganabileceğini, fakat burada başlı başına bir değer taşıyan ve herhangi bir kişiye bağlı olmayan bir unsurun söz konusu olduğunu ifade etmiştir[14].

Diğer bir görüş ise, işletme adının işletmeden ayrı olarak devredilemeyeceği yönündedir. Buna göre işletme ile sıkı sıkıya bağlı olan, işletmeyi tanıtmak ve diğer işletmelerden ayırt etmek için kullanılan işletme adı, işletmeden ayrı olarak devredilemez[15]. Bu nedenle ticaret unvanı hakkındaki yasağın işletme adı için de uygulanması, işin mahiyetine daha uygun olur. Haliyle işletme adı ile işletme arasında en az ticaret unvanında olduğu kadar sıkı bir bağlılık olduğundan[16] TTK m.53'te (ETTK m.55) yer alan hükümler listesine TTK m.49/1 (ETTK m.51/2)'in de eklenmesinin daha isabetli olacağı ifade edilmiştir[17].

Yargıtay, 27.10.1970 tarihli ve E. 1574/K. 3909 sayılı eski bir kararında "*tescil edilen ticari işletme adı yasaca korunan bir hak oluşturur. İşletme devredilmedikçe, sadece işletme adının devri olanaksızdır*" şeklinde görüş bildirmiştir[18]. Bu anlamda Yargıtay'ın görüşü de işletme adının, işletmeden bağımsız olarak devredilemeyeceği yönündedir[19].

---

14 Poroy ve Yasaman, *Ticari İşletme Hukuku*, 533.

15 Oğuz İmregün, *Ticaret Hukukunun Genel İlkeleri* (İstanbul: Filiz Kitabevi, 1995), 76. Benzer yönde bkz. Seda Ş. Güngör, "Türk Ticaret Kanunu Hükümleri Kapsamında İşletme Adı ve İşletme Adının Korunması", *Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, C. XVIII, S. 1-2 (2014), 202. Öğretide işletme adının tek başına devri halinde, muhataplarda işletmenin de devredildiği şeklinde yanlış bir algının oluşacağı, bu durumun işletme adının işletmeyi tanıtmak ve benzer işletmelerden ayırt etmek amaçlarına uygun düşmeyeceği belirtilmiştir (Mehmet Akçaal, *İşletmenin Devri* [Ankara: Yetkin Yayınları, 2014], 117). Aynı yönde bkz. M. Fatih Cengil, *Ticari İşletmenin Devri* (İstanbul: On İki Levha Yayıncılık, 2018), 234-235.

16 İşletme ile unvan arasında olduğu kadar işletme adı ile de sıkı bir bağlılığın olduğu yönünde bkz. Karayalçın, *Ticari İşletme*, 401; Cengil, *Ticari İşletmenin Devri*, 234.

17 Nitekim *Odman Boztosun* ve *Ünal*, 6102 Sayılı Türk Ticaret Kanunu henüz tasarı halinde iken, ETTK m.55'in ETTK m.51'e atıf yapmaması nedeniyle farklı görüşlerin ileri sürüldüğünü, genel kanaatin ise atıf yapılmadığından işletme adının işletmeden ayrı olarak devredilebileceği yönünde olduğunu, tasarının bir çözüm öngörmediğini, dolayısıyla mevcut düzenlemede olduğu üzere yine şüphelerin var olacağını, kanun koyucunun işletme adının işletmeden ayrı olarak devredilemeyeceği yönünde bir iradesi varsa bunu atıf yoluyla veya açıkça ortaya koyması gerektiğini, başlı başına bir değer taşıyan ve herhangi bir kişiye bağlı olmayan işletme adının tek başına devrinin mümkün olduğu yönünde bir düzenleme yapmanın uygun olacağını ifade etmiştir (N. Ayşe Odman Boztosun ve Akın Ünal, "Türk Ticaret Kanunu Tasarısındaki Ticaret Unvanına, İşletme Adına ve Haksız Rekabete İlişkin Hükümlerin Değerlendirmesi", 27-28 Mayıs 2005 Günü Yeditepe Üniversitesi'nde Düzenlenen Türk Ticaret Kanunu Tasarısı Sempozyumu'nda Sunulan Tebliğler, *Yeditepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, C. II, S. 1 [2005], 400). *Bozer* ve *Göle* ise, işletme adını düzenleyen TTK m.53'te TTK m.51'e atıf yapıldığını, söz konusu hükümde ticaret unvanının işletmeden ayrı olarak devrini yasaklayan TTK m.49'a aykırılığın yaptırımının düzenlendiğini, TTK m.51'in TTK m.49'a yaptığı atıf nedeniyle işletme adının işletmeden ayrı olarak devredilebileceği neticesine varmanın güç olduğunu belirtmektedir (Bozer ve Göle, *Ticarî İşletme Hukuku*, 230).

18 Eriş, *Ticari İşletme ve Şirketler*, 950 ve 980.

19 6102 Sayılı TTK döneminde Yargıtay'ın bu yönde kararına rastlanmamıştır.

II. TÜRK TİCARET KANUNU'NA GÖRE İŞLETME ADININ TEK BAŞINA DEVRİ

TTK'da işletme adının devri, yalnızca m.11/3'te yer almaktadır. Söz konusu hükümde işletme adının tek başına değil, ticari işletmenin kendisine sürekli olarak tahsis edilmiş bulunan unsurları ile birlikte bir bütün olarak devrini düzenlemektedir. Bu nedenle işletme adının tek başına devrine ilişkin değerlendirmelerde öncelikle TTK m.11/3 hükmünü dikkate almak gerekir. TTK m.11/3 hükmü uyarınca devir sözleşmesinde aksine hüküm olmadığı sürece, işletme adı devrin kapsamında yer alır. Ancak sözleşmede açıkça belirterek işletme adının devir kapsamı dışında tutulması mümkündür[20]. Dolayısıyla işletme adı ile işletme arasında sıkı bir bağlılık olduğu, bu nedenle işletme adının işletmeden bağımsız şekilde devredilmemesi gerektiği görüşünün yerinde olmadığı isabetle belirtilmiştir[21]. Buna göre işletme ile devir konusu unsur arasında sıkı bir bağlılık olması, devrin mümkün olmamasına gerekçe gösterilemez. TTK m.11/3 hükmü gereğince, işletme devredilirken işletme adının devir işlemine konu edilmemesi mümkün olduğuna göre, tacirin işletme adını işletmeden ayrı olarak başkasına devredebileceğini kabul etmek gerekir[22,23].

Nitekim devrin kapsamında yer alan her unsur ile işletme arasında, farklı derecelerde de olsa, bir bağlılık söz konusudur. Keza öğretide ticaret unvanının işletmeden ayrı olarak devrini yasaklayan TTK m.49/1 hükmü olmasaydı, ticaret unvanının da tek başına devredilmesinin mümkün olduğunun söylenebileceği belirtilmiştir[24]. Bu bağlamda TTK m.53'te TTK m.49/1'e atıf yapılmadığı için işletme adının işletmeden ayrı olarak devredilebileceği, haliyle işletmenin bir kişiye, işletme adının ise bir başka

---

20 TTK m.11/3'te yer alan düzenleme gereğince, TTK m.53'te TTK m.49/2'ye atıf yapılmamasının bir eksiklik olmadığı yönünde bkz. Helvacı, Ülgen, Kendigelen, Kaya ve Nomer Ertan, *Ticari İşletme Hukuku*, 432.

21 Bkz. Helvacı, Ülgen, Kendigelen, Kaya ve Nomer Ertan, *Ticari İşletme Hukuku*, 432.

22 Helvacı, Ülgen, Kendigelen, Kaya ve Nomer Ertan, *Ticari İşletme Hukuku*, 432.

23 Esnaf işletmeleri için uygulanacak hükümler arasında TTK m.11 belirtilmemiştir (TTK m.15). Bu nedenle TTK m.11/3 hükmü yalnızca bir ticari işletmenin devrinde uygulama alanı bulur. Esnaf işletmesinin devrinde, her tür işletme için uygulanması mümkün olan 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu (TBK) m.202 uygulanır. Buna göre bir esnaf işletmesi sadece genel hükümler uyarınca devredilebilir. Haliyle malvarlığındaki aktiflerin her biri için ayrı ayrı tasarruf işlemlerinin yapılması gerekir (Kendigelen, Ülgen, Helvacı, Kaya ve Nomer Ertan, *Ticari İşletme Hukuku*, 197). Bu bağlamda esnaf işletmesi için kullanılan işletme adının tek başına devrine hukuken bir engel yoktur. Ayrıca TTK m.11/3 hükmünün kıyas yoluyla esnaf işletmeleri için de uygulanabileceği yönünde bkz. "*...Bu ayrıksı durumlar dışında TTK'nun ticari işletmenin devrine ilişkin 11/3 düzenlemesinin niteliğine uygun düştüğü müddetçe kıyas yolu ile esnaf işletmesine de uygulanma imkanı bulunmaktadır. Yine ticari işletmelerin devrinde esnaf işletmesin devrinde olduğu gibi TBK 202 maddesi uygulama alanı bulur. Eldeki uyuşmazlıkta TTK 11/3 maddenin kıyas yolu ile uygulanması halinde devir dışı bırakılmak istenen unsurlar varsa açıkça belirtilmeli, aksi kararlaştırılmadıkça devir sözleşmesinin duran malvarlığını, işletme değerini, kiracılık hakkını, işletme adını ve diğer fikrî mülkiyet haklarını ve sürekli olarak işletmeye özgülenen malvarlığı unsurlarını içerdiği kabul edilmesi gerekir. Yine işletmenin devamına engel olmayacak bazı unsurlar devir sözleşmesi kapsamı dışında tutulabilir. İşletme adı da devir kapsamı dışında tutulabilir...*". İstanbul BAM, 43. HD 16.1.2025, E. 2021/1583, K. 2025/21 (www.kazancı.com.tr E.T. 04.09.2025).

24 Helvacı, Ülgen, Kendigelen, Kaya ve Nomer Ertan, *Ticari İşletme Hukuku*, 432.

kişiye devredilebileceği kabul edilmelidir[25]. İşletmeden ayrı devredileceği cihetle, işletme adının işletmeden ayrı olarak haczedilmesi[26] ve iflas halinde iflas masasına dâhil olması da mümkündür[27]. Ayrı olarak devri mümkün olmayan ticaret unvanı ise, ancak işletmeyle birlikte cebri icraya konu olur, iflas masasına girer ve paraya çevrilir[28].

Devir yasağına ilişkin ayrılık, ticaret unvanı ile işletme adı arasındaki nitelik farkından gelmektedir. Her biri ayırt edici özelliği haiz bir tanıtma vasıtası olmakla birlikte işlevleri birbirlerinden farklıdır. Ticaret unvanı, tacirin ticari işletmesine ilişkin işlemleri yaparken kullandığı, onu diğer tacirlerden ayırt eden ve üçüncü kişilere tanıtan bir isimdir. İşletme adı ise, işletme sahibi ile ilgili olmaksızın doğrudan doğruya işletmeyi tanıtmak ve benzer işletmelerden ayırt etmek için kullanılır (TTK m.53). Ticaret unvanının aksine, işletme adını kullanmak zorunlu değildir. Buna göre kanun koyucu tarafından, tacirden bağımsız olarak bir malvarlığı olan ticari işletmeyi tanıtan[29], hâliyle bir kişiye bağlı olmaksızın ekonomik bir değer taşıyan, işletmenin malvarlığına dahil bir unsur olan ve çoğunlukla ticaret unvanına kıyasla işletme ile iş yapan üçüncü kişiler nezdinde daha çok bilinen, dolayısıyla müşteriler üzerinde doğrudan etkisi bulunan işletme adının, işletme faaliyeti neticesinde değer kazanan ticaret unvanından farklı olarak[30], tek başına devrinin yasaklanmaması isabetlidir. Nitekim kullanılması dahi zorunlu tutulmamış olan işletme adının ayrı olarak devredilemeyeceğini kabul etmek yerinde değildir[31].

---

25 Ticaret unvanının tek başına devrinin yasaklandığı HGB §23'ün, aldatıcı olmama kaydıyla tek başına da devredilebilen salt işletme adları için uygulanmayacağı yönünde bkz. BeckOK HGB/ Bömeke, HGB §23, Rn. 2.

26 Tekinalp, Fikrî Mülkiyet Hukuku, 24; Onur Yalçın, *Sınaî Mülkiyet Haklarının Cebrî İcrası* (İstanbul: On İki Levha Yayıncılık, 2021), 92; Nur Bolayır, "Fikrî Mülkiyet Haklarında Cebrî İcra Sistemi", *Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, Prof. Dr. Hakan PEKCANITEZ'e Armağan, C. 16, Özel Sayı 2014 (Basım Yılı: 2015), 2541.

27 Yalçın, *Sınaî Mülkiyet Haklarının Cebrî İcrası*, 92; Bolayır, *Cebrî İcra*, 2541.

28 Helvacı, Ülgen, Kendigelen, Kaya ve Nomer Ertan, *Ticari İşletme Hukuku*, 418; Bolayır, *Cebrî İcra*, 2541.

29 Bu yönde bkz. LG Landshut (1. Zivilkammer) Schlussurteil vom 15.3.2013 - 14 S 2745/12, BeckRS 2014, 6149 (http://beck-online.beck.de/ abgerufen am 15.02.2026).

30 *Arslanlı*, ticaret unvanının işletme faaliyeti neticesinde rağbet kazandığını, unvanın tek başına devri halinde eski işletmenin faaliyetine devam ettiği izleniminin oluşacağı gerekçesiyle unvanın tek başına devrinin halkın unvana olan güveninin kötüye kullanılmış olacağını, diğer bir deyişle halkın aldanmasına yol açabileceğini ifade etmiştir (Arslanlı, *Kara Ticareti Hukuku*, 96). Aynı yönde bkz. Eriş, *Ticari İşletme ve Şirketler*, 947; Akar Öçal, "Ticaret Unvanının Devri", *Eskişehir İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi Dergisi*, C. 9, S. 1 (Haziran 1973), 274; Tekil, *Ticari İşletme Hukuku*, 165, dn. 8. *Yongalık*, ticaret unvanının tek başına maddi bir değer taşımadığını, ancak işletme ile birlikte bir değer kazandığını, işletmeden ayrı olarak devrinin yasak olmasının da bu durumu ortaya koyduğunu ifade etmiştir (Aynur Yongalık, "Ticaret Unvanı Alanındaki Yeni Gelişmeler - Türk Hukuku Açısından Bir Değerlendirme", *BATİDER*, Cilt XXI, Sayı 3 [Haziran 2002], 5).

31 Nitekim öğretide (Zeynep Şeyda Şahin, *İşletme Adı ve Korunması* [İstanbul: İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, 2021], 33-34), işletme adı ile işletme arasındaki sıkı bağlantı belirtildikten sonra, tacirin birden fazla işletmesinin olması halinde unvan aynı kalsa da işletme adlarının işletmelere ait özellikleri yansıtması ve işletmeleri daha kolay tanıtması amacıyla farklılaştığı, bu nedenle ticaret unvanı işletme devri kapsamında olup işletmeden ayrı devredilemiyorsa, evleviyetle işletme adının da devrin kapsamına dahil edilmesi ve bağımsız olarak devredilmemesi gerektiği, ancak

İşletme adının işletmeden ayrı olarak devrinin karışıklığa neden olacağı, muhataplarda işletmenin de devredildiği yönünde yanlış bir algının oluşacağı, bu durumun işletme adının amacına uygun düşmeyeceği görüşü[32] de yerinde değildir. Ticaret unvanının aksine, Türk Ticaret Kanunu'nda işletme adının nasıl oluşturulacağına ilişkin bir hüküm bulunmadığından işletme adı, aldatıcı nitelikte olmaması, gerçeğe aykırı bir izlenim yaratmaması ve kamu düzenine aykırı düşmemesi şartıyla ayırt ediciliği sağlayacak şekilde serbestçe belirlenebilir. Gerçek durumu yansıtması şart olmayan işletme adının devrinde, işletme adını devreden kişi işletme faaliyetlerine devam ediyor veya sonradan devam edecek ise eski işletme adının aynısını veya benzerini kullanamaz; karışıklık yaratmayacak şekilde yeni bir işletme adı belirleyebilir veya devrettiği işletme adını ayırt edici bir ek ile birlikte kullanabilir.

İşletme adının bağımsız olarak devri ile işletme adının amacına aykırı bir hâl de ortaya çıkmamaktadır. İşletme sahibi ile ilgili olmaksızın doğrudan bir işletmeyi tanıtan ve onu benzer işletmelerden ayırt eden işletme adı, devredildiği takdirde bu işlevini artık devralan tacirin işletmesi için gerçekleştirecektir. İşletme adının tek başına devri halinde devredilmeyen işletmenin de devredilmiş zannedileceği şeklinde bir algının ortaya çıkacağı görüşüne[33] de katılmamaktayız[34].

olan hukuk bakımından TTK m.53'te TTK m.49'a atıf yapılmadığından işletme adının işletmeden ayrı bir şekilde devredilmesinin mümkün olduğu ileri sürülmüştür. Burada birden fazla işletmenin bulunması halinde unvanın aynı kalması, ancak işletme adlarının farklılaşması nedeniyle aynı kalan unvan tek başına devredilemiyorsa, işletme adı evleviyetle devredilememeli şeklindeki gerekçeye katılamamaktayız. Zira ticaret unvanı, tacirin ticari faaliyetlerinde kullandığı isim olduğundan, tacirin birden fazla işletmesi olsa da işletmelerin sahibine işaret eden unvan aynı kalmaktadır. İşletme adı ise tacire veya esnafa ait işletmeyi benzer işletmelerden ayırdetmek için kullanıldığından, her bir işletme için tanıtma ve ayırt etme işlevini yerine getirecek ölçüde farklılaşacaktır. Dolayısıyla nitelik ve işlev farkından kaynaklanan bu hal, işletmeden ayrı devrin mümkün olup olmadığı değerlendirmesinde kanaatimizce ölçü teşkil etmemelidir. Ayrıca yukarıda izah ettiğimiz üzere, birden fazla işletmenin bulunması halinde, seçilen tek işletme adının tüm işletmeler için kullanılması da mümkündür. Buna karşılık TTK m.40 gereğince tacirin, her ticari işletme açtığında ticaret unvanını her biri için ayrı ayrı tescil ettirmesi gerekir; farklı işletmeleri olsa dahi, tacir her bir işletme için aynı unvanı kullanabilecek olmakla birlikte TSY m.44/3 normlar hiyerarşisine aykırı bir şekilde, "*gerçek kişi tacirlerin faaliyet konuları birbirinden farklı olan birden çok ticari işletmesinin bulunması halinde, ticaret unvanına her işletme dolayısıyla ayırt edici ilaveler yapılarak tescil olunur*" hükmünü içermektedir. Buna göre tacir, faaliyet konuları birbirinden farklı olan birden çok ticari işletmesinin bulunması halinde, her bir ticari işletme için ayrı ekler alarak oluşturduğu farklı ticaret unvanları kullanmak zorundadır. Dikkat edileceği üzere, birden fazla işletmenin bulunması halinde, işletme adının aynı kaldığı, ancak ayırt edici ekler kullanarak ayrı ticaret unvanlarının kullanıldığı (Hakan Yıldırım - Derya Oteli, Hakan Yıldırım - Derya Pastahanesi gibi) bir durum da karşımıza çıkmaktadır. Bu nedenle tacirin birden çok ticari işletmesinin bulunması halinde, ticaret unvanının aynı kaldığı, işletme adının ise farklılaştığı hâli de her zaman geçerli değildir.

32 Akçaal, *İşletmenin Devri*, 117; Cengil, *Ticari İşletmenin Devri*, 234-235.

33 Akçaal, *İşletmenin Devri*, 117; Cengil, *Ticari İşletmenin Devri*, 234-235.

34 Ticari işletmenin devrinde ticaret unvanı olmaksızın yalnızca işletme adının devredilmesi halinde, HGB §25/1 anlamında halef olarak sorumluluğun söz konusu olmadığı, zira bu halde işletmenin devamlılığının gerçeklemediği, diğer bir anlatımla işletme adının devam ettirilmesinin işletmenin de devam ettirildiği anlamına gelmeyeceği yönünde bir karar için bkz. FG Münster (8. Senat) Urteil vom 12.3.2009 - 8 K 2496/06, BeckRS 2009, 26027131 (http://beck-online.beck.de/ abgerufen am 15.02.2026). Aynı yönde bkz. BFH, Urteil vom 20.5.2014 - VII R 46/13, BeckRS 2014, 95908 (http://beck-online.beck.de/ abgerufen am 15.02.2026).

Bu görüşün kabul edilmesi halinde, işletmenin malvarlığına dahil ve özellikle işletmenin reklam aracı haline gelmiş olan münferit hiçbir unsurunun tek başına devri mümkün olmayacaktır. Zira işletmenin işletme adı veya ticaret unvanı olmaksızın ve hatta işletmenin malvarlığına dahil olan taşınmazın ya da diğer fikri mülkiyet haklarının devrinde de bu algının ortaya çıkması muhtemeldir. Keza seçilen işletme adının değiştirilmesi, üzerinde intifa hakkının tesis edilmesi veya lisans, franchise[35] sözleşmelerine konu edilmesi halinde de bu algının oluşması mümkündür. Aksi hâlde işletmenin de devredildiği veya devredilmediği algısının ortaya çıkacak olması, pek çok malvarlığı unsurundan meydana gelen işletmenin bir bütün olarak veya malvarlığı unsurlarının ayrı ayrı devrine engel teşkil etmemelidir. Bir nevi işletmenin markası olan, müşteriler nezdinde özellikle kullanımdan doğan bir itibarı olan, hâliyle işletmenin tanıtımına katkı sağlayan işletme adının, markaya benzer biçimde serbestçe tasarrufa konu olabilmesi gerekir.

İşletme adının, markaya benzer biçimde serbestçe tasarrufa konu olabilmesi gerektiği ifade edilmekle birlikte karıştırılma tehlikesi bağlamında marka ve işletme adı arasında yapısal farklılıklar bulunmakta olup, işletme adını kendi kanuni çerçevesinde değerlendirmek ve bu kapsam içerisinde karşılaştırma yapmak yerinde olacaktır. Nitekim karıştırılma tehlikesinde aynı tür tanıtma işaretlerinin karşı karşıya gelmesi de şart değildir. Bir işletme adı ile markanın veya ticaret unvanının arasında da karıştırılma tehlikesi, haliyle ticari dürüstlüğe aykırı kullanım söz konusu olabilir[36].

---

35 Franchise sözleşmesi ile malı ve/veya hizmeti üreten ve/veya satan franchise veren, kendisine ait üretim, işletme ve pazarlama sistemini oluşturan ticaret unvanı, işletme adı, markası gibi gayri maddi mallarını ve değerlerini kullanarak bunların sürümünü yapma hakkını bir bedel karşılığında belirli bir bölgede kendi adına ve hesabına çalışan kişilere (franchise alanlara) vermeyi ve onları ticari faaliyeti sırasında devamlı olarak desteklemeyi üstlenir. Franchise alan ise, franchise bedeli ödemenin yanında sözleşme konusu malların ve hizmetlerin sürümünü üstlenmekte, bu doğrultuda franchise verenin pazarlama ilkelerine ve talimatlarına uyma, eğitimlere katılma ve bu şekilde faaliyetleri yürütme yükümlülüğü altına girmektedir. Dikkat edileceği üzere, franchasing sözleşmesi, her iki tarafın da borç altına girdiği, sürekli borç ilişkisi doğuran kendine özgü isimsiz bir sözleşmedir (Osman Berat Gürzumar, *Franchise Sözleşmeleri ve Bu Sözleşmelerin Temelini Oluşturan Sistemlerin Hukuken Korunması* (İstanbul: Beta Yayınları, 1995), 10; Çiğdem Kırca, Franchise Sözleşmesi (Ankara: Banka ve Ticaret Hukuku Araştırma Enstitüsü, 1997), 19). Lisans sözleşmesi ise, lisans verenin gayrimaddi bir malı kullanma hakkını kural olarak lisans alan tarafından ödenecek bir bedel karşılığında vermeyi taahhüt ettiği, sürekli borç ilişkisi kuran bir sözleşmedir (Kırca, *Franchise Sözleşmesi*, 80-83; Gürzumar, *Franchise Sözleşmesi*, 91). İşletme adının devri, ani edimli olması, mülkiyetin tamamen karşı tarafa geçmesi, sözleşmenin taraflara sağladığı yetki ve karşılıklı edimler açısından söz konusu sözleşmelerden ayrılmaktadır.

36 "*Mahkemece, iddia, savunma, benimsenen bilirkişi raporu ve tüm dosya kapsamına göre, davacı firmanın ticaret unvanındaki "madde" ibaresinin ...'nın 50 ve 52. maddeleri uyarınca koruma altında olduğu, ibarenin davalının işletme adında da kullanıldığı, tarafların aynı sektörde faaliyet gösterdikleri, davalıların bu ibareyi kullanarak davacının şubesiymiş mesajı verdikleri, iltibasa düşürdükleri, davalı ...'nın portföy taşıdığı iddialarının kanıtlanamadığı, davacı şirketin yöneticisi olmayan davalının başka bir şirkette çalışmasının haksız rekabet teşkil etmeyeceği, isim kullanımı eylemi nedeniyle davalı ... ile birlikte ...'nın da sorumlu olduğu, davacının bu eylemden dolayı maddi zarara uğradığına ilişkin somut bilgiye ulaşılamadığı ancak kayıt dışı ekonomi gerçekleri ve ...'nın 56/1-e maddesi 2. cümlesi hükmü gereği defterler üzerinden tespit edilemeyen zararın mahkemece takdir edilebileceği gerekçesiyle, davalıların davacı şirket unvanı kılavuz sözcüğünü işletme adı olarak kullanma, davacı şirket şube adını*

Markalar işarette yer almamakla birlikte esas itibariyle sınıflara göre tescil edilirler[37]. Oysa işletme adında faaliyet konusuna yer verilmesi zorunlu olmayıp, aynı veya benzer alanda faaliyet gösterme şartı aranmaksızın işletme adlarının karıştırılması imkan dahilinde olduğundan birbirlerinden ayırt edilmeleri gerekir. Nitekim işletme konusuna yer verilmesi halinde de işletme adlarının birbirine yakınlaşması, yani çoğunlukla aynı kelimelerden oluşması gerçekleşecektir. Dolayısıyla işaret bakımından seçenek özgürlüğünün geniş olduğu marka hukukuna ilişkin değerlendirmelerin, ölçüt olarak aynen işletme adı için uygulanması doğru olmayacaktır. Buna göre TTK m.52 gereğince ayırt edici olması gereken işletme adının konu gösteren kısmı da dahil olmak üzere bir bütün olarak oluşturduğu etki üzerinden karar verilmesi gerekir.

Diğer yandan unvanın işletmeden bağımsız şekilde devrini yasaklayan TTK m.49/1 hükmü, istisna niteliktedir ve ticari işletmeye özgüdür. İstisnalar dar yorumlanır kuralı uyarınca söz konusu maddenin zaten işletme adına ilişkin TTK m.53 için uygulanmaması gerekir.

İşletme adının devrinde değerini belirleyecek olan da müşteriler nezdinde bıraktığı izlenimdir. Bu sayede tacirin veya esnafın prestij kazanmış işletme adını devrederek iyi bir kazanç elde etmesi mümkün olur. Böylece kişiye bağlı olmaksızın ayrıca değer taşıyan işletme adının tek başına devrinde tacirin veya esnafın korunmaya değer bir menfaatinin bulunduğu söylenebilir.

---

kullanma eylemlerinin haksız rekabet oluşturduğu ve iltibas yarattığına, men edilmesine, sonuçlarının giderilmesine, 4.000 TL maddi, 4.000 TL manevi tazminatın davalıladan müştereken ve müteselsilen tahsiline karar verilmiştir. Kararı, davalılar vekili temyiz etmiştir. Dava dosyası içerisindeki bilgi ve belgelere, mahkeme kararının gerekçesinde dayanılan delillerin tartışılıp, değerlendirilmesinde usul ve yasaya aykırı bir yön bulunmamasına göre, davalılar vekilinin tüm temyiz itirazları yerinde değildir". Y. 11. HD. E. 2014/1265, K. 2014/8781, T. 8.5.2014 (www.lexpera.com.tr E.T. 18.01.2026).

37 Ayrıca farklı sınıflara ait olsalar da karıştırılma ihtimali yine de söz konusu olabilecektir. Bu yönde bkz. "*29. Markalar farklı sınıflarda tescilli olsa dahi halk nezdinde karıştırmaya yol açacak nitelikteki ticaret ve hizmet markalarının kapsadıkları mal veya hizmetlerin "benzer" olarak değerlendirilmesi mümkündür. Bu itibarla davalı şirketin 35/08 sınıfta genel olarak yazılan mağazacılık hizmetlerini kapsayan marka tescil başvurusunda, söz konusu hizmetlerin sunulacağı ürünlerin veya ürün gruplarının yukarıda açıklandığı biçimde ve karışıklık yaratmayacak bir şekilde belirtilmemesi nedeniyle, dava konusu başvurunun davacı adına tescilli markaların kapsadığı ürünlerin teşhir ve satışı hizmetlerini de içereceği ve mal ve hizmetler farklı sınıflarda olsalar dahi 556 sayılı KHK'nin 8/1- (b) bendi anlamında benzer olacağı ve iltibas tehlikesine yol açacağı kabul edilmelidir*". Y. HGK., E. 2022/11-486, K. 2022/788, T. 31.5.2022 (www.kazancı.com.tr E.T. 02.04.2025). Dolayısıyla mal ve hizmet ayrımı benzerlik araştırmasına engel teşkil etmemektedir. Bu yönde bkz. "*...Somut uyuşmazlığa döndüğümüzde, davacı ticaret sınıfı için markanın tescilini istemiştir. Davalının markası hizmet sınıfı için tescillidir. Ancak, farklı mal ve hizmetler ile ilgili olmasına rağmen davacının tescilini istediği marka ile davalı adına tescilli markanın kullanılacağı mal ve hizmetler açısından benzerlik ve bu benzerliğin halk arasında karıştırılma olasılığı bulunduğu savunmasının değerlendirilmesi gerekmektedir. Nitekim Dairemizin 2004/9414 Esas, 2005/7845 Karar sayılı ilamında da anılan eksikliğe işaret edilerek yerel mahkeme kararı bozulmuştur. O halde, mahkemece, 556 Sayılı KHK'nin ve atıf yapılan uluslararası anlaşmanın hükümleri gözetilerek benzerlik, iltibas ve halk nazarında karıştırılma olasılığı açısından somut olaya ilişkin durum ve veriler birlikte değerlendirilerek sonucuna göre karar verilmesi gerekir iken, salt tebliğ hükümlerine dayanılarak taraf markalarının farklı sınıflar için tescilli olduğu gerekçesiyle yazılı şekilde hüküm kurulmuş olması doğru görülmemiş, davalı T.Patent Enstitüsü Başkanlığı vekilinin karar düzeltme itirazının kabulü ile Dairemizin 2004/6310 Esas, 2005/3393 sayılı onama ilamının kaldırılarak kararın davalı Enstitü Başkanlığı yararına bozulması gerekmiştir*". Y. 11. HD. E. 2005/8081, K. 2005/8578, T. 22.9.2005.

TTK m.1 gereğince, Türk Ticaret Kanunu, 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu (TMK)'nun ayrılmaz bir parçasıdır. TBK m.646 da Türk Borçlar Kanunu'nun TMK'nın beşinci kitabı ve tamamlayıcı olduğunu düzenlemektedir. Buna göre, ticari hükümler için de geçerli olacak sözleşme serbestisi ilkesi gereğince, işletme adının devri mümkün olmalıdır. Bununla birlikte işletme adının işletme ile birlikte veya bağımsız olarak devri halinde, devir sözleşmesine işletme adının devrini yasaklayan hüküm eklenebilir. Bu halde işletme adının devralan kişi tarafından yeniden devri mümkün olmamalıdır[38]. Ayrıca ticari işletmenin adi şirket tarafından işletilmesi halinde, ortaklık sözleşmesiyle veya kararıyla işletme adının işletme ile birlikte veya bağımsız olarak devri yasaklanabilir. Adi şirkette olağanüstü işlemler bakımından bütün ortakların oybirliği gereklidir (TBK m.625/3). İşletme adının devri, olağanüstü iş kapsamında değerlendirildiğinden, şirket sözleşmesinde devir yasağı öngörülmemiş olsa dahi, ancak oybirliği ile yapılabilir.

III. İŞLETME ADININ TİCARET UNVANI İLE AYNI İŞARETTEN MÜTEŞEKKİL OLMASI HALİNDE TEK BAŞINA DEVRİ

Tanıtıcı ve ayırt edici niteliği haiz işaretler olan markanın, işletme adının ve ticaret unvanının aynı ya da benzer işaretlerden müteşekkil olmaları hâlinde, bu şekilde piyasada aynı veya farklı kişilere ait olarak birlikte yer almalarında bir engel yoktur[39]. Buna göre ticaret unvanının aynı zamanda işletme adı olarak kullanılması da mümkündür[40]. Bu durumda ayrı bir işletme adı seçilmemekte, ticaret unvanı işletmenin girişinde yer alan tabela, pano, kartvizit vb. gibi işletmeye ait vasıtalara yazılarak aynı anda farklı işleve sahip olan işletme adı olarak kullanılmaktadır. Hatta uygulamada işletme adı ve/veya ticaret unvanının marka olarak kullanılması ve tescili sıklıkla rastlanılmaktadır[41,42].

---

38 Ticaret unvanı için bu yönde bkz. Arslanlı, *Kara Ticareti Hukuku*, 97; Eriş, *Ticari İşletme ve Şirketler*, 948. Nitekim devir işlemlerinde devralan devredilen kadar hak sahibi olduğundan ticaret unvanı belirli bir üçüncü kişi tarafından kullanılması kaydıyla devredilmişse, üçüncü kişi iyiniyetli de olsa unvan üzerinde hak kazanamayacağı yönünde bkz. Arslanlı, *Kara Ticareti Hukuku*, 97.

39 Buket Gün, *Marka Hukukunda Birlikte Var Olma* (İstanbul: On İki Levha Yayıncılık, 2019), 246 ve 248.

40 Ormancı, *Haksız Rekabet*, 110. İşletme adının ticaret unvanı (veya kısaltması) ile aynı olabileceği, ancak bunun zorunlu olmadığı yönünde bkz. Jürg Müller und Jürg Simon, *Handbuch Kollidierende Kennzeichen, 2. Kapitel: Arten von Kennzeichen / I. - V* (Bern: Stämpfli Verlag AG, 2024), 32, Rn. 78.

41 Bozkurt, *Ticarî İşletme Hukuku*, 333; Gün, Birlikte Var Olma, 247, dn. 64. Uygulamaya bakıldığında "*Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin yaklaşık 40 yıldır fidancılık alanında faaliyet gösterdiğini, X Sayılı "X +Şekil" markası bulunduğunu, 30.01.2009 tarihinde "X Fidancılık" şeklindeki işletme adını ticaret unvanı olarak tescil ettirdiğini...; ...ayrıca davalı şirket tarafından aynı ibarenin işletme adı olarak tescil ettirildiği, ...*" açıklamalarıyla sıklıkla karşılaşılmaktadır. Aynı veya benzer işaretlerin farklı amaçlara yönelmiş tanıtma vasıtaları olan marka, ticaret unvanı ve işletme adında kullanılması halinin işaretlerin işletme bazında yeknesaklaştırılması olduğu yönünde bkz. Gün, Birlikte Var Olma, 246.

42 "*Mahkemece iddia, savunma, toplanılan deliller, bilirkişi raporu ve tüm dosya kapsamına göre, davacının ... ibaresini sağlık sektöründe faaliyette bulunmaya başladığı tarihten itibaren işletme adı olarak kullandığını beyan ettiği, aynı ibarenin farklı kişiler tarafından ticaret unvanı, işletme adı ve marka olarak aynı zaman dilimi içerisinde kullanılmasının mümkün olduğu, çünkü temel*

İşletmeden ayrı devri mümkün olan işletme adı ile bağımsız devri yasaklanan ticaret unvanının aynı kelimelerden oluşması durumunda, işletme adının tek başına devrine izin verilip verilmeyeceği tartışmalı olacaktır. Örneğin tekstil sektöründe faaliyet gösteren "*Hakan Yıldırım*" adlı tacirin, ticaret unvanı olan "*Hakan Yıldırım*" ismini işletme adı olarak da kullandığı ihtimalde, işletme adını tek başına devredebilir mi? Kanaatimizce bu hâlde dahi işletme adı işletmeden ayrı olarak devredilebilir. Çünkü aynı ibarenin farklı kişiler tarafından ticaret unvanı, işletme adı ve marka olarak aynı zaman dilimi içerisinde kullanılması mümkündür. Nitekim bu işaretlerin temel işlevleri farklıdır. Bu halde devir işlemi ile devralan "*Hakan Yıldırım*" ismini, ticaret unvanı olarak değil, farklı amaca yönelik olarak işletmesini ayırt etmek ve tanıtmak için kullanacaktır. Daha açık bir anlatımla yapılan devir işlemi ile ticaret unvanının üçüncü kişi tarafından işletme adı olarak kendi sınırları içerisinde, yani ayırt ediciliğinin yöneldiği alanda kullanılmasına izin verilmektedir. "*Hakan Yıldırım*" ismini devralanın eylemi işletme adı olarak kullanmaktan ibaret olacağından, karıştırılma ihtimali meydana gelmeyecektir.

SONUÇ

İşletme adı, işletmeden ayrı olarak devredilebilir. Zira kanun koyucu TTK m.53'te TTK m.49/1'e atıf yapmayarak, iradesinin işletme adının işletmeden ayrı olarak devredilebileceği yönünde olduğunu açıkça ortaya koymuştur. Nitekim 6762 sayılı mülga Türk Ticaret Kanunu döneminde de söz konusu atıf yapılmamış, dolayısıyla işletmeye özgülenmiş bir ad olması nedeniyle işletmeden ayrı olarak devredilmesinin mümkün olmayacağı, bu nedenle işletme adına uygulanacak hükümler arasında ticaret unvanının ticari işletmeden ayrı olarak devrini yasaklayan ETTK m.51/1'e atıf yaparak iradesini açıkça ortaya koyması gerektiği yönündeki

fonksiyonlarının farklı olduğu, işletme adı olarak kullanılan bir ibarenin markasal kullanım sayılmayacağı ancak, işletme adı ve markanın birbirine iltibas teşkil etmemesi gerektiği, ... ibaresinin işletme adı olarak kullanıldığı ifade edilmekle birlikte markasal olarak kullanıldığını gösterir yeterli bilgi ve belgenin bulunmadığı, tanıtım ve reklam faaliyetlerinin markanın tescilinden sonraki tarihlere tekabül ettiğinden önceye dayalı kullanım için delil teşkil etmediği, kimi belgenin de tarih olarak ispatının yapılmadığı, bu sebeple önceye dayalı kullanım dolayısıyla hak sahipliğinin davacı tarafça ispatlanamadığı, tanınmışlık iddiasında bulunulmuş ise de, davacı lehine buna dair bir delil bulunmaması, tanınmış marka listesinde yer almaması, tescilli bir markasının bulunmaması sebebiyle bu iddianın da yerinde olmadığı, kötü niyet iddiasına dair olarak da, davalı tarafın markayı kullanmak dışında ticaretini yapmak, yedekte tutmak gibi herhangi bir kastının bulunduğunun ispatlanamadığı, bu kapsamda başvuru sırasında kötü niyet ve markanın tanınmışlığından faydalanmak gibi bir amaç güdülmediğinden kötü niyet iddiasına da itibar edilmediği, markanın tescil edildiği 23.07.2007 tarihinden itibaren 5 yıllık sürenin 23.07.2012 tarihinde dolduğu, bu sürenin dolması beklenilmeden davanın 29.03.2012 tarihinde açıldığı, bu itibarla kullanmama nedenine dayalı hükümsüzlük istemi bakımından da davanın mevsimsiz açıldığı gerekçesiyle, reddine karar verilmiştir. Kararı, davacı vekili temyiz etmiştir. Dava dosyası içerisindeki bilgi ve belgelere, mahkeme kararının gerekçesinde dayanılan delillerin tartışılıp, değerlendirilmesinde usul ve yasaya aykırı bir yön bulunmamasına göre, davacı vekilinin tüm temyiz itirazları yerinde değildir". Y. 11. HD, 18.2.2015, E. 2014/15053, K. 2015/2190 (www.kazancı.com.tr E.T. 06.09.2025).

eleştirilere rağmen kanun koyucu 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nda bu yönde bir düzenlemeye yer vermemiş, bu konuyu madde gerekçesinde, komisyonda ve TBMM görüşmelerinde tartışmamıştır. Buna göre, istisna niteliğinde olan ticaret unvanının işletmeden ayrı olarak devrini yasaklayan TTK m.49/1 hükmü işletme adına ilişkin TTK m.53 için uygulanmayacaktır. Ayrıca işletme adının serbestçe oluşturulabilmesi, kullanımının isteğe bağlı olması ve ticaret unvanından farklı olarak herhangi bir kişiye bağlı olmaksızın değer taşıyan işletme adı üzerindeki hakkın niteliği dikkate alındığında bu tercihin isabetli olduğu düşüncesindeyiz.

İşletme adının tek başına devrinin karışıklığa neden olacağı, işletmenin de devredildiği şeklinde yanlış bir kanaatin oluşacağı gerekçesiyle de işletme adının tek başına devredilemeyeceği söylenemez. Zira bugünkü teknolojik gelişmeler, özellikle elektronik ortamın sağladığı olanaklar dikkate alındığında böyle bir algının ortaya çıkması ihtimali düşük olduğu gibi, bu ihtimal dahi işletme adının tek başına devrine engel teşkil etmemelidir. Aksi hâlde ticari işletmeye dahil malvarlığı unsurlarına ilişkin hukuki işlemlerin birçoğu için, bu algının ortaya çıkacağı gerekçesiyle, geçersizlik iddiası gündeme gelir. Bu durum, sözleşme serbestisi ilkesine de aykırılık oluşturacaktır.

İşletme adının ve ticaret unvanının aynı ya da benzer işaretlerden oluşması yani ticaret unvanının aynı zamanda işletme adı olarak kullanılması halinde de işletme adı işletmeden ayrı olarak devredilebilir. Çünkü bu hâlde devralan, tanıtma işaretini unvandan bağımsız olarak ve başlıca işlevi "*işletmenin tanıtılması*" olan işletme adı olarak kullanacaktır.

KAYNAKÇA

Agten, Daniel. *Der Schutz von Unternehmenskennzeichen bei Kollisionen mit anderen Unternehmens- und Waren- oder Dienstleistungskennzeichen in der Schweiz, 3. Kapitel: Unternehmenskennzeichen / §3 Der Handelsname als nicht registriertes Unternehmenskennzeichen*. Bern: Stämpfli Verlag AG, 2011.

Akçaal, Mehmet. *İşletmenin Devri*. Ankara: Yetkin Yayınları, 2014.

Arkan, Sabih. *Ticari İşletme Hukuku*. Ankara: Banka ve Ticaret Hukuku Araştırma Enstitüsü Yayınları, 2017.

Arslanlı, Halil. *Kara Ticareti Hukuku Dersleri Umumî Hükümler*. İstanbul: Fakülteler Matbaası, 1960.

Bahtiyar, Mehmet. *Ticari İşletme Hukuku*. İstanbul: Beta Yayınevi, 2023.

Bolayır, Nur. "Fikrî Mülkiyet Haklarında Cebrî İcra Sistemi", *Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, Prof. Dr. Hakan PEKCANITEZ'e Armağan, C. 16, Özel Sayı 2014 (Basım Yılı: 2015): 2513-2570.

Bozer, Ali ve Göle, Celal. *Ticarî İşletme Hukuku*. Ankara: Banka ve Ticaret Hukuku Araştırma Enstitüsü Yayınları, 2023.

Bozkurt, Tamer. *Ticarî İşletme Hukuku*. Ankara: Yetkin Yayınları, 2023.

Cengil, M. Fatih. *Ticari İşletmenin Devri*. İstanbul: On İki Levha Yayıncılık, 2018.

Eriş, Gönen. *Açıklamalı-İçtihatlı 6335-6552-6728 Sayılı Kanunlarla Güncellenmiş TTK Hükümlerine Göre Ticari İşletme ve Şirketler*, *C - I*. Ankara: Seçkin Yayıncılık, 2017.

Gün, Buket. *Marka Hukukunda Birlikte Var Olma*. İstanbul: On İki Levha Yayıncılık, 2019.

Güngör, Seda Ş. "Türk Ticaret Kanunu Hükümleri Kapsamında İşletme Adı ve İşletme Adının Korunması", *Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, C. XVIII, S. 1-2 (2014): 193-209.

Gürzumar, Osman Berat. *Franchise Sözleşmeleri ve Bu Sözleşmelerin Temelini Oluşturan Sistemlerin Hukuken Korunması*. İstanbul: Beta Yayınları, 1995.

Häublein, Martin, Hoffmann-Theinert, Roland und Poll, Jens (Herausgeber). *Beck'sche Online-Kommentare (BeckOK) HGB*. München: Verlag C.H. Beck, 2025.

Ingo Koller, Kindler, Peter, Drüen, Klaus-Dieter, Huber, Stefan, Stelmaszczyk, Peter und Bach, Nina. *Handelsgesetzbuch Kommentar*. München: Verlag C.H. Beck, 2023.

İmregün, Oğuz. *Ticaret Hukukunun Genel İlkeleri*. İstanbul: Filiz Kitabevi, 1995.

Karayalçın, Yaşar. *Ticaret Hukuku I. Giriş-Ticari İşletme*. Ankara: Güzel İstanbul Matbaası, 1968.

Kayar, İsmail. *Ticari İşletme Hukuku*. Ankara: Seçkin Yayıncılık, 2022.

Kırca, Çiğdem. *Franchise Sözleşmesi*. Ankara: Banka ve Ticaret Hukuku Araştırma Enstitüsü, 1997.

Mimaroğlu, Sait Kemal. *Ticaret Hukuku*. Birinci Cilt - İşletme Hukuku. Ankara: Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Yayınları, 1970.

Müller, Jürg und Simon, Jürg. *Handbuch Kollidierende Kennzeichen, 2. Kapitel: Arten von Kennzeichen / I. - V*. Bern: Stämpfli Verlag AG, 2024.

Odman Boztosun, N. Ayşe ve Ünal, Akın. "Türk Ticaret Kanunu Tasarısındaki Ticaret Unvanına, İşletme Adına ve Haksız Rekabete İlişkin Hükümlerin Değerlendirmesi", 27-28 Mayıs 2005 Günü Yeditepe Üniversitesi'nde Düzenlenen Türk Ticaret Kanunu Tasarısı Sempozyumu'nda Sunulan Tebliğler, *Yeditepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, C. II, S. 1 (2005): 383-412.

Oetker, Hartmut (Herausgeber). *Handelsgesetzbuch Kommentar*. München: Verlag C.H. Beck, 2024.

Ormancı, Gürkan. "Türk Hukuku Kapsamında İşletme Adının Haksız Rekabet Hükümleri Uyarınca Korunması", *Ticaret ve Fikri Mülkiyet Hukuku Dergisi*, C. 6, S. 1 (Haziran 2020): 108-127.

Ormancı, Gürkan. *Hukuki Açıdan İşletme Adı ve İşletme Adının Korunması*. Ankara: Adalet Yayınevi, 2021.

Öçal, Akar. "Ticaret Unvanının Devri", *Eskişehir İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi Dergisi*, C. 9, S. 1 (Haziran 1973): 267-274.

Poroy, Reha ve Yasaman, Hamdi. *Ticari İşletme Hukuku*. Ankara: Seçkin Yayıncılık, 2024.

Schmidt, Karsten (Redakteur). *Münchener Kommentar zum Handelsgesetzbuch: Band 1 §§1-104a*. München: Verlag C.H. Beck, 2025.

Sekmen, Orhan. "Marka, Ticaret Unvanı ve İşletme Adı İhtilafların'da İltibas", *Galatasaray Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, C. 23, Cumhuriyet'in 100. Yılı Özel Sayısı (Kasım 2024): 145-184.

Şahin, Zeynep Şeyda. *İşletme Adı ve Korunması*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, 2021.

Şener, Oruç Hami. *Ticari İşletme Hukuku Ders Kitabı*. Ankara: Seçkin Yayıncılık, 2025.

Tekil, Fahiman. *Ticari İşletme Hukuku*. İstanbul: Bilmen Basım ve Yayınevi, 1990.

Tekinalp, Ünal. *Fikrî Mülkiyet Hukuku*. İstanbul: Vedat Kitapçılık, 2012.

Ullmann, Eike. "Die Verwendung von Marke, Geschäftsbezeichnung und Firma im geschäftlichen Verkehr, insbesondere des Franchising", *Neue Juristische Wochenschrift (NJW)*, Heft 19 (1994): 1255-1262.

Ülgen, Hüseyin, Helvacı, Mehmet, Kendigelen, Abuzer, Kaya, Arslan ve Nomer Ertan, N. Füsun. *Ticari İşletme Hukuku*. İstanbul: On İki Levha Yayıncılık, 2015.

Yalçın, Onur. *Sınaî Mülkiyet Haklarının Cebrî İcrası*. İstanbul: On İki Levha Yayıncılık, 2021.

Yongalık, Aynur. "Ticaret Unvanı Alanındaki Yeni Gelişmeler - Türk Hukuku Açısından Bir Değerlendirme", *BATİDER*, Cilt XXI, Sayı 3 (Haziran 2002): 5-30.

Yurtman, Hazalcan. *6750 Sayılı Ticari İşlemlerde Taşınır Rehni Kanunu Uyarınca Temerrüt Sonrası Haklar*. İstanbul: On İki Levha Yayıncılık, 2021.